

כתובת: משכית 6, הרצליה

הרכב הועדה: יו"ר: עו"ד עירית פריבר נשר

חבר: עו"ד יצחק לב

חבר: רו"ח יואב דנה

העוררת:

סופרקום בע"מ

ע"י עו"ד אורן ברמי

נ ג ד

המשיב:

מנהל הארנונה – עיריית הרצליה

ע"י ב"כ עו"ד דביר ליבוביץ ואח'

ממשרד ברק, גיט, מיסטריל, ליבוביץ

ושות'

החלטה

בפנינו ערר שהוגש ללא ייצוג עורך דין שכנגדו הוגש כתב תשובה עם טענה לדחייה על הסף מחמת סופיות השומה. הטענה היא כי חיובי הארנונה לשנות המס הקודמות לשנת 2023 חלוטות היות ולא הוגשה השגה ביחס לשנות המס הקודמות, או היות ולא הוגשה השגה במועד הקבוע בסעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על גביית ארנונה כללית), כמו כן טען המשיב כי וועדת הערר מנועה מלדון בשנות מס קודמות ויש לדחות את הערר על הסף. כמו כן נטען כי לוועדת הערר אין סמכות להאריך מועדים בשנת המס 2023 שכן בקשה להארכת מועד לא הוגשה וגם אם הייתה מוגשת הרי שהשומה הפכה לחלוטה ואין לוועדה סמכות לבטל שומות חלוטות. האיחור לגבי שנת 2023 הינו לטענת המשיב איחור ניכר. הערר היה אמור להיות מוגש עד ל-21.3.23 והוגש ב-20.8.23. כמו כן נטען כי לגבי שנת המס 2022 לא הוגש ערר והשומה הפכה לסופית. ביום 26.11.24 התקיים דיון בפנינו שבסימו החלטנו כי יוגשו סיכומים בכתב לגבי טענות הסף ולא לגבי המהות. ביום 6.1.2023 עודכן ייצוג של העוררת וכן הוגשו בקשות למתן ארכה להגשת סיכומים בשאלות מקדמיות ובסופו של יום הוגשו סיכומים בנושאים המקדמיים. ביום 28.8.25 החלטנו פעם נוספת על הגשת סיכומים בכתב. וכן אפשרנו להגיש ראיות אשר תומכות בכל הטענות שהועלו לגבי השנים 2022, 2023, ו-2024. על אף שהערר אמור להיות רק לשנת 2023. בהתאם לאמור הוגשו סיכומים. סיכומים של העוררת הוגשו ביום 28.9.25 וסיכומים של המשיב ביום 27.1.26. כל צד הרחיב מאוד בסיכומיו ואף צורפו ראיות לרבות תצהיר מטעם מר אריה טרבלסי שהינו מנכ"ל ויו"ר העוררת. כל זאת ביחס לנושא הטענות המקדמיות. במסגרת הסיכומים של העוררת, הועלתה אף טענה לגבי שנת 2021. בסיכומי הטענות של העוררת נטען כי העוררת פעלה בתום לב והעסק סווג לאורך שנים רבות כבית תוכנה. גם בהרצליה וגם בתל אביב. פעילותו לא השתנתה ובסבירות גבוהה ימשיך להיות מחויב בארנונה לפי הסיווג בית תוכנה. וכי כעת בשל טענות פרוצדורליות ותוך התנהלות בחוסר תום לב קיצוני מצד המשיב, עלולה העוררת להיפגע פגיעה כלכלית משמעותית, כאשר גם עומדת לעוררת

טענת הסתמכות על התנהלות העירייה במקרים אחרים, בשל לכאורה טענות פרוצדורליות. העוררת טענה כי היא פנתה לעירייה על מנת לברר מדוע לא מתקבלים אצלה חשבונות ארנונה אשר העירייה הודתה בפה מלא כי נשלחו לכתובת לא נכונה. לטענת העוררת היא פעלה מדי פעם כפי שנתבקשה על ידי גורמי ונציגי העירייה ולא נפל פגם בהתנהלות העוררת, בוודאי לא פגם המצדיק שימוש של חסימתה מפני דיון ומניעת גישתה לערכאות. זכות יסוד שנתונה לה בדין, המוגנת אף בחוק יסוד. לטענת העוררת, העירייה ונציגיה כשלו בשורה ארוכה של כשלים, אי משלוח הודעת שינוי שומה כנהוג וכנדרש, משלוח חיובי ארנונה לכתובת לא נכונה, אי ציון זכותה של העוררת להגיש ערר או השגה ביחס לשנת 2022. הנחיות לפעולה שניתנו על ידי נציגי העירייה שכיום מתעלמת מהן העירייה וטוענת כי דרך הפעולה שהיא עצמה הורתה הייתה לא נכונה. העוררת הרחיבה מאוד בסיכומים, המשתרעים על פני 15 עמודים. בסיכומים יש התייחסות לגופם של דברים למרות שאנו לא מצויים בשלב של בירור עובדתי, אלא בשלב של החלטה בשאלה המקדמית בלבד. בסעיף 19 לסיכומים נטען כי בשלהי שנת 2022 לאחר שלא התקבל אצל העוררת חיובי ארנונה, פנתה העוררת לעירייה לקבלת שומות ואז הסתבר לעוררת בדיעבד ששונה הסיווג של הנכס מבית תוכנה למשרדים, שירותים ומסחר. שינוי שכנראה בוצע בשלהי שנת 2021, לא ידוע בדיוק מתי. כמו כן נטען כי העירייה והמשיב לא סיפקו הסבר ו/או נימוק לשינוי שבוצע. וכי עתה עומד המשיב על כך שהנושא לא ייבדק כלל-במטרה להתעשר על חשבונה של העוררת שלא כדין. צורפו לסיכומים נספחים, נספח ב', הוא התצהיר כאמור, נספח ג' 1 ו-2, הודעות דואר אלקטרוניות ואישור עירייה, נספח ג' 3 תשובת העירייה לתצהיר מנכ"ל העוררת. טענה מרכזית נוספת הינה כי בתשובת המשיב לפניית העוררת, לא ציין הלה את זכותה של העוררת להגשת ערר על התשובה, כפי שמחייב הדין. ולכן לא החל שעון העצר של המועד להגשת הערר לנוע. על טענה זו קיימת הרחבה בסיכומים. עד כאן בקצרה טענות העוררת.

המשיב מצדו הגיש סיכומי תשובה מפורטים שעיקר טענותיו הן כי בכתב הסיכומים מטעם העוררת הוספה טענה לגבי שנת 2021 שלא כדין ותוך הרחבת החזית. המשיב הדגיש כי מדובר בעוררת שהיא לא "דייר חדש" בעיר הרצליה. וכבר בשנת 2013 היא החזיקה נכס אחר, ממנו עברה לנכס אחר וממנו עברה לנכס מושא הערר. וכי עד משנת 2013 ועד 2021 שילמה העוררת ארנונה. במילים אחרות, הטענה היא כי מדובר בעוררת שידעת את הנהלים וההסדרים בעיר הרצליה היטב. ועוד טוען המשיב, כי לא מתקבל על הדעת שנישום יעשה דין לעצמו ויחליט להתעלם כליל מתשלום ארנונה במהלך השנים 2021 עד 2023 גם אם בפועל לא קיבל הודעת שומה לכתובת הנכונה. בלתי מתקבל על הדעת כי נישום שנמצא בנכס, ינמק את אי התשלום בכך שלא קיבל את הדואר. והיה מצופה מחברה כה גדולה שמכירה את הדין לסור למשרדי העירייה לשלם את הארנונה וכן להתעניין מדוע לא הגיעה אליה השומה בדואר. כמו כן צורף לסיכומים מטעם המשיב הודעה מיום 8.3.2021 מאת מירי בן אליהו הרצליה ביזנס פארק בה היא מדווחת לעירייה על סופרקום כמחזיקה בשטח הכל מיום 1.4.21, נרשמה כתובת למשלוח דואר, סטימצקי 6 תל אביב, כמו כן צורף הסכם שכירות שבו לא צוינה כתובת השוכרת, קרי העוררת. לטענת העירייה היא שלחה את ההודעות לפי הכתובת שנרשמה בכתב האמור. המשיב פירט בסיכומיו סדרה ארוכה של פסקי דין שבהם בתי המשפט דחו על הסף עררים בטענות דומות. כמו כן, הדגיש המשיב בסיכומיו כי העירייה פעלה בהתאם להוראת שינוי מחזיק ועדכנה בהתאם לתאריך שנמסר לה ולא מצופה מהעירייה ללכת ולחפש כתובות של נישומים כשהיא מקבלת כתובת והודעת שינוי שנמסרת מהבעלים. התרנו הגשת

סיכומים והוגשו סיכומי תשובה מטעם העוררת לסיכומי המשיב. עיקר הטענות בסיכומי התשובה הם קיומן של נסיבות מיוחדות המעניקות לוועדת הערר סמכות לדון בערר ביחס לכל השנים שמחלוקת או לכל הפחות להאריך מועדים ולאפשר הגשת עררים לגבי יתר השנים. עוד נטען בסיכומי העוררת כי המשיב הרחיב חזית.

לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ביחס לטענות המקדמיות, מצאנו כי אכן העררים הוגשו באיחור ניכר כנטען על ידי המשיב ואנו מקבלים את בקשת המשיב לדחות על הסף את העררים מהנימוקים המפורטים בסיכומי התשובה של המשיב, אשר עליהם חזרנו גם בהחלטה זו. לא מצאנו לנכון ליתן ארכה להגשת העררים שהוגשו כאמור באיחור ניכר, ראשית מאחר ולא הוגשו בקשות להגשת עררים באיחור ושנית, לא מצאנו עילה מספקת ליתן ארכה כאמור.

ביחס לשנת 2022 טען העורר כי המשיב לא ציין דבר באשר לזכותה של העוררת להגיש ערר או השגה. בעניין זה נבקש להפנות לסעיף 7א' בחוק הרשויות המקומיות ערר על קביעת ארנונה כללית, תשל"ו-1976 לפיו "בהודעה תשלום ארנונה כללית תפרט הרשות המקומית את הזכויות והמועדים להשגה וערר האמורים בחוק זה". על כן, הגם שהמשיב לא ציין במכתב התשובה מיום 5.2.2023 באשר לזכות העוררת לערר אין אנו רואים בכך פגם מהותי המצדיק קיום דיון בשומה לשנת 2022.

עיינו בפסקי הדין שאליהם התייחס המשיב בסיכומיו ואנו ערים למצב המשפטי השורר בנוגע לאיחור בהגשת השגות ועררים וכן למגבלות וועדת הערר ביחס לסמכות הוועדה כשמדובר בשומות סופיות - בכל הקשור להארכת מועדים. אכן מצופה מחברה שאיננה מקבלת חיובי ארנונה ליזום קבלת חיובים ולשלם ארנונה ולא לשבת בחיבוק ידיים. המשיב במקרה זה פעל כדין כי קיבל מבעלת הנכס כתובת למשלוח חיובי הארנונה ופעל בהתאם. שומות המס הפכו לחלוטות.

לאור האמור החלטנו כי הערר יידחה בהתאם לכל האמור לעיל.

לא נפסק צו להוצאות.

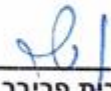
ההחלטה התקבלה פה אחד בהיעדר הצדדים, ביום חמישי, ב' אב תשפ"ו, 16/07/2026.

בהתאם לסעיף 25(2) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 ותקנה 23(ב) לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א-2000, לרשות הצדדים עומדת זכות ערעור לפני בית המשפט לעניינים מינהליים וזאת בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה.

בהתאם לתקנה 20(ג) לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בוועדת ערר), התשל"ז-1977 תפורסם החלטה זו באתר האינטרנט של המשיב.

חבר: ר"ח יואב דנה

חבר: עו"ד יצחק לב

יו"ר: עו"ד עירית פריבר נשר

נשלח לצדדים ביום 16/07/2026